Úřední věstník Evropské unie

C 45

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 66

6. února 2023

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2023/C 45/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2023/C 45/02 Věc C-144/22: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Società Eredi Raimondo Bufarini S.r.l. – Servizi Ambientali v. Ministero dell'Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche a Coordinamento per l'uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all'art. 11 del D.Lgs. 105/2015 („Řízení o předběžné otázce – Články 53 a 99 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 267 SFEU – Dosah povinnosti vnitrostátních soudů rozhodujících v posledním stupni podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Výjimky z této povinnosti – Kritéria – Situace, kdy je správný výklad unijního práva natolik zřejmý, že o něm nelze rozumně pochybovat – Podmínka, aby byl vnitrostátní soud rozhodující v poslední instanci přesvědčen, že stejná zřejmost platí i pro ostatní soudy poslední instance členských států a Soudní dvůr“) 2

2023/C 45/03 Věc C-236/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. dubna 2022 Beatou Sołowicz proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) ze dne 28. ledna 2022 ve věci T-725/21, Sołowicz v. Komise . . 3

2023/C 45/04 Věc C-315/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. května 2022 Ahmadem Azizem proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 5. května 2022 ve věci T- 789/21, Aziz v. ESVČ 3

2023/C 45/05 Věc C-317/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. května 2022 Ahmadem Azizem proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 5. května 2022 ve věci T-808/21, Aziz v. ESVČ 3

CS

2023/C 45/06 Věc C-357/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. června 2022 Ahmadem Azizem proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 31. května 2022 ve věci T-128/22, Aziz v. EIOÚ 4

2023/C 45/07 Věc C-419/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. června 2022 proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 27. dubna 2022 ve věci T-327/20, Group Nivelles v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví 4

2023/C 45/08 Věc C-550/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. srpna 2022 Compass Tex Ltd proti usnesení Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 28. června 2022 ve věci T-704/21, Compass Tex Ltd v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví 4

2023/C 45/09 Věc C-636/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte d'appello di Lecce (Itálie) dne 12. října 2022 – trestní řízení proti PY 5

2023/C 45/10 Věc C-653/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 18. října 2022 – J. P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 5

2023/C 45/11 Věc C-672/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Koblenz (Německo) dne 27. října 2022 – BZ v. DKV Deutsche Krankenversicherung AG 6

2023/C 45/12 Věc C-674/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 31. října 2022 – Gemeente Dinkelland v. Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle 7

2023/C 45/13 Věc C-676/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 2. listopadu 2022 – B2 Energy s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství 7

2023/C 45/14 Věc C-679/22: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2022 – Evropská komise v. Irsko 8

2023/C 45/15 Věc C-700/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem (Česká republika) dne 15. listopadu 2022 – RegioJet a. s., STUDENT AGENCY k.s. v. České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy 9

2023/C 45/16 Věc C-711/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 18. listopadu 2022 – Advance Pharma sp. z o.o. v. Skarb Państwa – Główny Inspektor Farmaceutyczny 9

2023/C 45/17 Věc C-713/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 21. listopadu 2022 – LivaNova plc v. Ministero dell'Economia e delle Finanze a další 10

2023/C 45/18 Věc C-715/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Ravensburg (Německo) dne 23. listopadu 2022 – QR v. Mercedes-Benz Bank AG 10

2023/C 45/19 Věc C-717/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Svilengrad (Bulharsko) dne 23. listopadu 2022 – „SISTEM LUX" OOD v. Teritorialna direkcija „Mitnica Burgas" 11

2023/C 45/20 Věc C-718/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Erfurt (Německo) dne 23. listopadu 2022 – HK v. Debeka Lebensversicherungsverein a. G. 12

2023/C 45/21 Věc C-722/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijskija gradski sad (Bulharsko) dne 24. listopadu 2022 – trestní řízení 13

2023/C 45/22 Věc C-749/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 7. prosince 2022 – I GmbH v. J R 14

2023/C 45/23 Věc C-764/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. prosince 2022 Airoldi Metalli SpA proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 5. října 2022 ve věci T-1/22, Airoldi Metalli SpA v. Komise 14

Tribunál

2023/C 45/24 Věc T-611/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk v. EUIPO – ESSAtech (příslušenství k bezdrátovému dálkovému ovládání) („(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující příslušenství k bezdrátovému dálkovému ovládání – Důvod neplatnosti – Vzhledové znaky výrobku, které jsou podmíněné pouze jeho technickou funkcí – Článek 8 odst. 1 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 – Skutečnosti nebo důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem – Článek 63 odst. 2 nařízení č. 6/2002 – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 41 odst. 1 a odst. 2 písm. c) Listiny základních práv“) 16

2023/C 45/25 Věc T-579/22: Žaloba podaná dne 17. září 2022 – ClientEarth v. Komise 16

2023/C 45/26 Věc T-667/22: Žaloba podaná dne 31. října 2022 – SBM Développement v. Komise 17

2023/C 45/27 Věc T-750/22: Žaloba podaná dne 28. listopadu 2022 – UniSystems Luxembourg a Unisystems systimata pliroforikis v. ESMA 18

2023/C 45/28 Věc T-761/22: Žaloba podaná dne 7. prosince 2022 – Sboarina v. Parlament 19

2023/C 45/29 Věc T-765/22: Žaloba podaná dne 8. prosince 2022 – Azalee Cosmetics v. EUIPO – L'Oréal (UK) (LA CRÈME LIBRE) 21

2023/C 45/30 Věc T-766/22: Žaloba podaná dne 8. prosince 2022 – Canel Ferreiro v. Rada 22

2023/C 45/31 Věc T-772/22: Žaloba podaná dne 10. prosince 2022 – Fibrecycle v. EUIPO (BACK-2-NATURE) . . . 23

2023/C 45/32 Věc T-773/22: Žaloba podaná dne 12. prosince 2022 – Contorno Textil v. EUIPO – Harmont & Blaine (GILBERT TECKEL) 24

2023/C 45/33 Věc T-776/22: Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – TP v. Komise 24

2023/C 45/34 Věc T-778/22: Žaloba podaná dne 12. prosince 2022 – Desimo v. EUIPO – Red Bull (EL TORO ROJO) 26

2023/C 45/35 Věc T-779/22: Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – Transport Werk v. EUIPO – Haus & Grund Deutschland (Haus & Grund) 26

2023/C 45/36 Věc T-780/22: Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – TUI Holding v. EUIPO – inCruises International (INCRUISES) 28

2023/C 45/37 Věc T-781/22: Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – Madre Querida a další v. Komise 28

2023/C 45/38 Věc T-785/22: Žaloba podaná dne 16. prosince 2022 – Francie v. Komise 29

2023/C 45/39 Věc T-789/22: Žaloba podaná dne 16. prosince 2022 – PB v. SRB 30

2023/C 45/40 Věc T-792/22: Žaloba podaná dne 21. prosince 2022 – Quatrotec Electrónica v. EUIPO – Woxter Technology (WOXTER) 31

2023/C 45/41 Věc T-793/22: Žaloba podaná dne 21. prosince 2022 – TU v. Parlament 31

2023/C 45/42 Věci T-790/16 a T-861/16: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – C & J Clark International v. Komise 33

2023/C 45/43 Věc T-154/17: Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Deichmann v. Komise 33

2023/C 45/44 Věc T-155/17: Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Van Haren Shoenen v. Komise 33

2023/C 45/45 Věc T-347/17: Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – FLA Europe v. Komise 33

2023/C 45/46 Věc T-351/17: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Nike European Operations Netherlands a další v. Komise 33

2023/C 45/47 Věc T-360/17: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Jana shoes a další v. Komise 34

2023/C 45/48 Věc T-24/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – adidas International Trading a další v. Komise 34

2023/C 45/49 Věc T-124/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Wendel a další v. Komise 34

2023/C 45/50 Věc T-126/18: Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Van Haren Shoenen v. Komise 34

2023/C 45/51 Věc T-127/18: Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Cortina a FLA Europe v. Komise . . 34

2023/C 45/52 Věc T-130/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – adidas International Trading a další v. Komise 35

2023/C 45/53 Věc T-131/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Deichmann v. Komise 35

2023/C 45/54 Věc T-141/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Deichmann-Shoes UK v. Komise . . 35

2023/C 45/55 Věc T-142/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Buffalo – Boots v. Komise 35

2023/C 45/56 Věc T-157/18: Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Caprice Schuhproduktion v. Komise 35

2023/C 45/57 Věc T-471/19: Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2022 – Eland Oil & Gas v. Komise 36

2023/C 45/58 Věc T-758/19: Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2022 – W.S. Atkins International v. Komise . 36

2023/C 45/59 Věc T-771/19: Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2022 – Experian Finance 2012 v. Komise . . . 36

2023/C 45/60 Věc T-781/19: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2022 – Rigid Plastic Containers Finance a RPC Pisces Holdings v. Komise 36

2023/C 45/61 Věc T-782/19: Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2022 – St Schrader Hoding Company UK v. Komise 36

2023/C 45/62 Věc T-614/21: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – KPMG Advisory v. Komise 37

2023/C 45/63 Věc T-806/21: Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2022 – NT v. EMA 37

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*

(2023/C 45/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 35, 30.1.2023

Dřívější publikace

Úř. věst. C 24, 23.1.2023

Úř. věst. C 15, 16.1.2023

Úř. věst. C 7, 9.1.2023

Úř. věst. C 482, 19.12.2022

Úř. věst. C 472, 12.12.2022

Úř. věst. C 463, 5.12.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Società Eredi Raimondo Bufarini S.r.l. – Servizi Ambientali v. Ministero dell'Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche a Coordinamento per l'uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all'art. 11 del D.Lgs. 105/2015

(Věc C-144/22) [1]

(„Řízení o předběžné otázce – Články 53 a 99 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 267 SFEU – Dosah povinnosti vnitrostátních soudů rozhodujících v posledním stupni podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Výjimky z této povinnosti – Kritéria – Situace, kdy je správný výklad unijního práva natolik zřejmý, že o něm nelze rozumně pochybovat – Podmínka, aby byl vnitrostátní soud rozhodující v poslední instanci přesvědčen, že stejná zřejmost platí i pro ostatní soudy poslední instance členských států a Soudní dvůr")

(2023/C 45/02)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Società Eredi Raimondo Bufarini S.r.l. – Servizi Ambientali

Odpůrci: Ministero dell'Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche a Coordinamento per l'uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all'art. 11 del D.Lgs. 105/2015

Výrok

Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, se nemusí obrátit na Soudní dvůr s otázkou týkající se výkladu unijního práva a může na ni odpovědět sám, jestliže správný výklad unijního práva je natolik zřejmý, že není ponechán prostor pro žádnou rozumnou pochybnost. Existence takové možnosti musí být posuzována v závislosti na charakteristikách vlastních unijnímu práva, zvláštních obtížích, které přináší jeho výklad, a riziku rozcházející se judikatury uvnitř Evropské unie.

Tento vnitrostátní soud není povinen podrobně prokázat, že by ostatní soudy poslední instance členských států a Soudní dvůr provedly tentýž výklad, ale musí nabýt na základě posouzení zohledňujícího tyto skutečnosti přesvědčení, že stejná zřejmost by platila i pro tyto ostatní vnitrostátní soudy a Soudní dvůr.

[1] Datum doručení: 28.2.2022.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. dubna 2022 Beatou Sołowicz proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) ze dne 28. ledna 2022 ve věci T-725/21, Sołowicz v. Komise

(Věc C-236/22 P)

(2023/C 45/03)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Beata Sołowicz (zástupce: M. Korpalski, radca prawny)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Ustanovením ze dne 23. listopadu 2022 Soudní dvůr (sedmý senát) odmítl kasační opravný prostředek jako zjevně nepřípustný a rozhodl, že Beata Sołowicz ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. května 2022 Ahmadem Azizem proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 5. května 2022 ve věci T- 789/21, Aziz v. ESVČ

(Věc C-315/22 P)

(2023/C 45/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Ahmad Aziz (zástupce: L. Cuschieri, avukat)

Další účastník: Evropská služba pro vnější činnost

Soudní dvůr (desátý senát) usnesením ze dne 19. prosince 2022 rozhodl, že kasační opravný prostředek se odmítá jako zčásti nepřípustný a zamítá jako zčásti neopodstatněný a že Ahmad Aziz ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. května 2022 Ahmadem Azizem proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 5. května 2022 ve věci T-808/21, Aziz v. ESVČ

(Věc C-317/22 P)

(2023/C 45/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Ahmad Aziz (zástupce: L. Cuschieri, avukat)

Další účastnice řízení: Evropská služba pro vnější činnost

Usnesením ze dne 19. prosince 2022 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že se kasační opravný prostředek zčásti odmítá jako zjevně nepřípustný a zčásti zamítá jako zjevně neopodstatněný a že Ahmad Aziz ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. června 2022 Ahmadem Azizem proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 31. května 2022 ve věci T-128/22, Aziz v. EIOÚ

(Věc C-357/22 P)

(2023/C 45/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Ahmad Aziz (zástupce: L. Cuschieri, avukat)

Další účastník řízení: Evropský inspektor ochrany údajů

Usnesením ze dne 19. prosince 2022 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že se kasační opravný prostředek zčásti odmítá jako zjevně nepřípustný a zčásti zamítá jako zjevně neopodstatněný a že Ahmad Aziz ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. června 2022 proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 27. dubna 2022 ve věci T-327/20, Group Nivelles v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-419/22 P)

(2023/C 45/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Group Nivelles NV (zástupce: J. A. M. Jonkhout, avocat)

Další účastnici řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a Easy Sanitary Solutions BV

Usnesením ze dne 16. prosince 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) zamítnul žádost o přijetí kasačního opravného prostředku a rozhodl, že Group Nivelles NV ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. srpna 2022 Compass Tex Ltd proti usnesení Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 28. června 2022 ve věci T-704/21, Compass Tex Ltd v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-550/22 P)

(2023/C 45/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Compass Tex Ltd (zástupce: M. Gail, advokát)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) usnesením ze dne 7. prosince 2022 neuznal kasační opravný prostředek za přijatelný a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte d'appello di Lecce (Itálie) dne 12. října 2022 – trestní řízení proti PY

(Věc C-636/22)

(2023/C 45/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte d'appello di Lecce

Účastník původního trestního řízení

PY

Předběžné otázky

a) Brání čl. 5 odst. 3 směrnice [rámcového rozhodnutí] Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ([1]), vykládaný ve světle čl. 1 odst. 3 tohoto rámcového rozhodnutí a článku 7 Listiny základních práv Evropské unie, takové právní úpravě, jako je italská právní úprava, která – v rámci řízení o evropském zatýkacím rozkazu pro účely trestního stíhání – absolutně a automaticky znemožňuje vykonávajícím justičním orgánům odmítnout předání státních příslušníků třetích zemí, kteří se zdržují na území Itálie nebo zde mají trvalé bydliště, a to bez ohledu na vazby, které tito státní příslušníci třetích zemí v Itálii mají?

b) V případě kladné odpovědi na první otázku, na základě jakých kritérií a předpokladů mají být tyto vazby považovány za natolik významné, že vyžadují, aby vykonávající justiční orgán předání odmítl?

([1]) Úř. věst. 2002, L 190, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 18. října 2022 – J. P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-653/22)

(2023/C 45/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: J. P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžná otázka

Musí být nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ([1]) ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „celní kodex"), vykládáno v tom smyslu, že § 84 odst. 8 az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (zákon č. CLII z roku 2017, o provádění celního práva Unie; dále jen „celní zákon"), který v souvislosti s celní pokutou ve správním řízení, jejíž uložení je v návaznosti na celní schodek vzniklý v důsledku protiprávního jednání při opravě informací v celním prohlášení povinné, neumožňuje celním orgánům posoudit všechny okolnosti daného případu nebo jednání, které lze přičíst hospodářskému subjektu, jenž podal celní prohlášení, nýbrž kogentně nařizuje uložení celní pokuty ve správním řízení ve výši 50 % zjištěného celního schodku bez ohledu na závažnost spáchaného protiprávního jednání i na posouzení a hodnocení odpovědnosti, která je tomuto hospodářskému subjektu přičitatelná, je slučitelný s požadavkem proporcionality zakotveným v čl. 42 odst. 1 celního kodexu?

([1]) Úř. věst. 2013, L 269, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Koblenz (Německo) dne 27. října 2022 – BZ v. DKV Deutsche Krankenversicherung AG

(Věc C-672/22)

(2023/C 45/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Koblenz

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: BZ

Žalovaná: DKV Deutsche Krankenversicherung AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 15 odst. 3 první věta obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) ([1]) ve spojení s jeho čl. 12 odst. 5 vykládán v tom smyslu, že správce (v projednávané věci pojistitel) je povinen bezplatně poskytnout subjektu údajů (v projednávané věci pojištěný) první kopii osobních údajů zpracovávaných správcem i tehdy, pokud subjekt údajů nepožaduje tuto kopii k účelům uvedeným v bodě 63 odůvodnění první větě GDPR, totiž aby byl informován o jejich zpracování a mohl si ověřit jeho zákonnost, nýbrž sleduje jiný účel, který se netýká ochrany osobních údajů, je ale legitimní (v projednávané věci prověření platnosti zvýšení příspěvků na soukromé zdravotní pojištění), a to i tehdy, jsou-li požadovány údaje, které byly pojištěnému již sděleny dopisem v rámci postupu při zvýšení pojistného podle § 203 Versicherungsvertragsgesetz (zákon o pojistné smlouvě, dále jen „VVG")?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Patří mezi osobní údaje ve smyslu čl. 4 bodu 1 a čl. 15 odst. 3 první věty GDPR tyto údaje:

   a) údaje o úpravách pojistného, které pojistitel provedl v soukromém zdravotním pojištění ve vztahu k pojištěnému, zejména o výši provedené úpravy a o dotčených pojistných sazbách a

   b) znění odůvodnění úprav pojistného (§ 203 odst. 5 VVG).

3. V případě kladené odpovědi na první otázku a rovněž zcela nebo zčásti kladné odpovědi na druhou otázku: Zahrnuje nárok pojištěnce v soukromém zdravotním pojištění na poskytnutí kopie osobních údajů zpracovávaných pojistitelem rovněž nárok na přenechání kopie dodatků k pojistce, které pojistitel zaslal pojištěnému, aby jej informoval o zvýšení pojistného, jakož i zaslaného dopisu a příloh, nebo se týká pouze vydání kopie osobních údajů pojištěného jako takových, přičemž je na pojistiteli, který údaje zpracovává, aby rozhodl, jakým způsobem dotčenému pojištěnci údaje sestaví?

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 31. října 2022 – Gemeente Dinkelland v. Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle

(Věc C-674/22)

(2023/C 45/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Gelderland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gemeente Dinkelland

Žalovaný: Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle

Předběžné otázky

1) Musí být právní zásada, podle níž musí být v případě nároku na vrácení daně vybrané v rozporu s unijním právem zaplacen úrok z prodlení, vykládána v tom smyslu, že v případě vratky daně z přidané hodnoty osobě povinné k dani jí musí být zaplaceny úroky z prodlení také tehdy, pokud:

   a) je vratka důsledkem administrativních chyb osoby povinné k dani, jak je popsáno v tomto rozhodnutí, kterou žádným způsobem nelze přičíst daňovému inspektorovi;

   b) je vrácení důsledkem nového výpočtu klíče pro rozdělení týkajícího se odpočtu DPH z režijních nákladů za okolností popsaných v tomto rozhodnutí?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Od jakého okamžiku je v těchto případech nárok na zaplacení úroku z prodlení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 2. listopadu 2022 – B2 Energy s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-676/22)

(2023/C 45/13)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: B2 Energy s.r.o.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Předběžná otázka

Musí být čl. 138 odst. 1 Směrnice Rady 2006/112/ES ([1]) ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v intencích rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 9. prosince 2021 ve věci C-154/20, Kemwater ProChemie, EU:C:2021:989, v tom smyslu, že uplatnění nároku na osvobození od daně z přidané hodnoty (DPH) při dodání zboží do jiného členského státu Evropské unie musí být odepřeno, aniž je správce daně povinen prokazovat, že dodavatel zboží byl účasten podvodu na DPH, jestliže dodavatel neprokázal dodání zboží konkrétnímu příjemci v jiném členském státě EU v postavení osoby povinné k dani uvedenému na daňových dokladech, ačkoli s ohledem na skutkové okolnosti a informace, jež osoba povinná k dani poskytla, jsou k dispozici údaje potřebné k ověření, že skutečný příjemce v jiném členském státě EU toto postavení měl?

([1]) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2022 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-679/22)

(2023/C 45/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: U. Małecka, L. Malferrari, E. Manhaeve a L. Armati, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání

— Určit, že Irsko tím, že nepřijalo (všechny) právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808 ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu ([1]) ([2]), nebo že o takových předpisech neinformovalo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 6 odst. 2 prvně uvedené směrnice,

— uložit Irsku povinnost zaplatit Komisi paušální částku založenou na denní částce 5 544,9 eur a dosahující přinejmenším 1 376 000 eur,

— pokud by neplnění povinností konstatované v bodě 1 pokračovalo až do okamžiku vyhlášení rozsudku v tomto stupni, uložit Irsku povinnost zaplatit Komisi penále ve výši 33 257,20 eur za každý den od vydání uvedeného rozsudku až do okamžiku splnění povinností, které pro něj vyplývají z dotčené směrnice, a

— uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/2018/EU ze dne 14. listopadu 2018 s ohledem na měnící se situaci na trhu pozměňuje směrnici 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách). Směrnice z roku 2010 a z roku 2018 harmonizují vnitrostátní právní předpisy týkající se audiovizuálních mediálních služeb – tradičních televizních pořadů a služeb na vyžádání. Směrnice z roku 2018 stanovuje pravidla pro směřování technologického vývoje a vytváří podmínky rovné hospodářské soutěže pro nové audiovizuální mediální služby.

Dne 20. listopadu 2020 zaslala Komise Irsku výzvu dopisem v souvislosti s tím, že od Irska neobdržela jakékoliv sdělení o přijetí předpisů nezbytných pro dosažení souladu s posledně uvedenou směrnicí. Vzhledem k absenci dalších informací o provedení směrnice zaslala Komise Irsku dopisem ze dne 23. září 2021 odůvodněné stanovisko. Prováděcí opatření však dosud stále nebyla Irskem přijata a v každém případě nebyla Komisi oznámena.

(1) Úř. věst. 2018, L 303, s. 69.
(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. 2010, L 95, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem (Česká republika) dne 15. listopadu 2022 – RegioJet a. s., STUDENT AGENCY k.s. v. České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy

(Věc C-700/22)

(2023/C 45/15)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud

Účastníci původního řízení

Žalobci: RegioJet a. s., STUDENT AGENCY k.s.

Žalované: České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy

Předběžná otázka

Je třeba ustanovení čl. 108 odst. 3 poslední věty Smlouvy o fungování Evropské unie vykládat tak, že vnitrostátní soud je povinen v řízení zahájeném na návrh třetí osoby (soutěžitele) uložit příjemci navrácení podpory poskytnuté v rozporu s tímto ustanovením, ačkoli (ke dni rozhodování soudu) uplynula promlčecí lhůta pravomocí Komise podle čl. 17 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ([1]) ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k čl. 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, v důsledku čehož se poskytnutá podpora považuje podle čl. 1 písm. b) bod iv) a čl. 17 odst. 3 tohoto nařízení za existující podporu?

(1) Úř. věst. 2015, L 248, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 18. listopadu 2022 – Advance Pharma sp. z o.o. v. Skarb Państwa – Główny Inspektor Farmaceutyczny

(Věc C-711/22)

(2023/C 45/16)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Advance Pharma sp. z o.o.

Žalovaný: Skarb Państwa – Główny Inspektor Farmaceutyczny

Předběžná otázka

Je s ohledem na článek 47 Listiny základních práv ve spojení s čl. 19 odst. 1 a 2 Smlouvy o Evropské unii prostředek nápravy známý některým právním řádům členských států EU, a sice možnost podat návrh na obnovu řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, po vydání rozsudku Evropského soudu pro lidská práva, kterým bylo konstatováno porušení norem Úmluvy, podstatným prvkem práva na účinnou soudní ochranu v občanských věcech v situaci, kdy právní řád členského státu stanoví jiný prostředek soudní ochrany práv účastníka řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 21. listopadu 2022 – LivaNova plc v. Ministero dell'Economia e delle Finanze a další

(Věc C-713/22)

(2023/C 45/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: LivaNova plc

Odpůrci: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Presidenza del Consiglio dei ministri

Předběžná otázka

Brání článek 3 šesté směrnice [82/891/EHS] ([1]), který je použitelný i na rozdělení založením nových společností (článek 22) – v rozsahu, v němž stanoví, že a) „jestliže nebude určité pasivum přiděleno v projektu rozdělení a ani jeho výklad neumožňuje rozhodnutí o jeho přidělení, odpovídají za ně všechny nástupnické společnosti společně a nerozdílně" a b) „členské státy mohou stanovit, že tato společná a nerozdílná odpovědnost bude omezena výší čistého jmění přiděleného každé nástupnické společnosti" – takovému výkladu pravidla vnitrostátního práva obsaženého v čl. 2506a odst. 3 občanského zákoníku, který vykládá společnou a nerozdílnou odpovědnost rozdělované společnosti tak, že se jako „pasivum", které nebylo přiděleno v projektu, vztahuje nejen na pasiva, jejichž povaha již byla určena, ale také (i) na pasiva, která lze identifikovat ve škodlivých důsledcích, které vznikly po rozdělení, v důsledku jednání (konání nebo opomenutí), k němuž došlo před samotným rozdělením, nebo (ii) jednání, které z něj vyplývá, má povahu trvajícího protiprávního jednání, které způsobuje škody na životním prostředí, jehož účinky v době rozdělení ještě nelze zcela určit?

([1]) Šestá směrnice Rady ze dne 17. prosince 1982, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o rozdělení akciových společností (Úř. věst. 1982, L 378, s. 47; Zvl vyd. 17/01 s. 50).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Ravensburg (Německo) dne 23. listopadu 2022 – QR v. Mercedes-Benz Bank AG

(Věc C-715/22)

(2023/C 45/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Ravensburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: QR

Žalovaná: Mercedes-Benz Bank AG

Předběžné otázky

1. Je slučitelné s unijním právem, pokud na základě vnitrostátního práva v případě úvěrové smlouvy vázané na kupní smlouvu po účinném uplatnění práva spotřebitele na odstoupení od smlouvy podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2008/48/ES ([1])

   a) se nárok spotřebitele vůči věřiteli na vrácení uhrazených splátek stává splatným teprve tehdy, pokud věřiteli zakoupenou věc vydal nebo poskytl důkaz, že věc věřiteli odeslal?

   b) musí spotřebitel předat věřiteli vozidlo v jeho sídle podle § 358 odst. 4 první věty a § 357 odst. 4 první alternativy první věty BGB?

   c) nedochází k prodlení věřitele s převzetím vozidla, pokud je věřitel ochoten převzít vozidlo jako plnění předem, ale zpochybňuje hmotněprávní podmínky účinného odstoupení od smlouvy?

   d) žaloba spotřebitele *na vrácení jím uhrazených splátek úvěru po vydání financovaného vozidla* musí být zamítnuta jako aktuálně neopodstatněná, pokud se věřitel nedostal s převzetím předmětu koupě do prodlení?

2. Vyplývá z unijního práva, že vnitrostátní pravidla a právní zásady popsané v bodě 1 písm. a) až d) nejsou použitelné, pokud je nelze vykládat v souladu se směrnicí?

3. V případě, že uplatnění práva na odstoupení od smlouvy spotřebitelem podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2008/48/ES lze považovat za zneužívající i tehdy, pokud některé z povinných informací stanovených v čl. 10 odst. 2 směrnice 2008/48/ES nebyly řádně oznámeny v úvěrové smlouvě, ani dodatečně:

   Může být kvalifikace zneužití práva založena zejména na následujících skutečnostech?

   a) Spotřebitel financované vozidlo nadále používá až do vyjasnění účinnosti odstoupení od smlouvy soudem.

   b) Spotřebitel odmítá zaplatit náhradu za ztrátu hodnoty při používání vozidla.

   c) Při prohlášení odstoupení od smlouvy již byla smlouva ukončena předčasně nebo uplynutím doby, a banka se vzdala svých záruk.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. 2008, L 133, s. 66).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Svilengrad (Bulharsko) dne 23. listopadu 2022 – „SISTEM LUX“ OOD v. Teritorialna direkcija „Mitnica Burgas“

(Věc C-717/22)

(2023/C 45/19)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Svilengrad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „SISTEM LUX“ OOD

Správní orgán: Teritorialna direkcija „Mitnica Burgas“

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 42 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ([1]) ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, jenž taxativně stanoví formy správních sankcí, které mohou být uloženy za porušení celních předpisů, vykládán ve spojení s čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie v tom smyslu, že je nepřípustné takové vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 233 odst. 6 zakona za mitnicite (celní zákon), který jako dodatečnou správní sankci stanoví konfiskaci (zbavení majetku ve prospěch státu) předmětu správního deliktu? Je přípustná konfiskace předmětu správního deliktu v případech, kdy konfiskovaný majetek patří jiné osobě než pachateli správního deliktu?

2. Musí být čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013 ve spojení s čl. 49 odst. 3 Listiny vykládán v tom smyslu, že takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení čl. 233 odst. 6 zakona za mitnicite, které kromě sankce ve formě „pokuty" stanoví jako další správní sankci konfiskaci (zbavení majetku ve prospěch státu) předmětu správního deliktu, je v následujících případech nepřípustné jako neúměrný sankční zásah do vlastnického práva, který je nepřiměřený sledovanému legitimnímu cíli: obecně v případech, kdy zkonfiskovaný majetek, který byl předmětem správního deliktu, patří pachateli správního deliktu, a v případech, ve kterých patří třetí osobě, která není pachatelem správního deliktu, a zejména v případech, kdy pachatel nespáchal správní delikt úmyslně, ale z nedbalosti?

3. Musí být ustanovení čl. 2 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2005/[212] ([2]) ve spojení s čl. 17 odst. 1 Listiny a s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 14. února 2021 ve věci C-393/19 ([3]) vykládány na základě *argumentum a fortiori* v tom smyslu, že se použijí rovněž na případy, v nichž skutek není trestným činem, ale správním deliktem, přičemž rozdíl mezi oběma spočívá pouze v kritériu „ve velkém rozsahu" podle hodnoty předmětu pašování určené judikaturou[?] Musí být v tomto případě čl. 1 čtvrtá odrážka rámcového rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti a čl. 2 bod 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ([4]) ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii vykládány v tom smyslu, že pojem „konfiskace" označuje speciálně trest nebo opatření, které musí být uloženo soudem a nikoli správním orgánem, a je v tomto smyslu nepřípustné takové vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 233 odst. 6 ve spojení s článkem 231 zákona za mitnicite [?]

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1).
([2]) Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti (Úř. věst. 2005, L 68, s. 49).
([3]) ECLI:EU:C:2021:8.
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. 2014, L 127, s. 39).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Erfurt (Německo) dne 23. listopadu 2022 – HK v. Debeka Lebensversicherungsverein a. G.

(Věc C-718/22)

(2023/C 45/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Erfurt

Účastníci původního řízení

Žalobce: HK

Žalovaná: Debeka Lebensversicherungsverein a. G.

Předběžné otázky

1. Brání unijní právo, zejména článek 31 třetí směrnice o životním pojištění ([1]) a čl. 15 odst. 1 druhé směrnice o životním pojištění ([2]), příp. ve spojení s článkem 38 Listiny základních práv Evropské unie, takové vnitrostátní právní úpravě, podle níž se úplné spotřebitelské informace poskytují až po žádosti spotřebitele o pojistnou ochranu, totiž s pojistkou („model předání pojistky“)? V případě kladné odpovědi: Vyplývá již z této samotné skutečnosti právo spotřebitele vznést námitky, tedy právo na navrácení plnění z pojistné smlouvy? Mohla by takovému právu bránit námitka zániku nebo zneužití práva?

2. Je pojistiteli, který spotřebitele buď vůbec nepoučil o jeho právu vznést námitky, nebo jej poučil chybně, zakázáno odvolávat se vůči právům spotřebitele z toho plynoucím, jako je zejména právo vznést námitky, na zánik práva nebo zneužití práva?

3. Ist es einem Versicherer, der dem Verbraucher keine oder nur unvollständige oder fehlerhafte Verbraucherinformationen übermittelt hat, untersagt, gegenüber den sich hieraus ergebenden Rechten des Verbrauchers wie insbesondere dem Widerspruchsrecht auf Verwirkung oder Rechtsmissbrauch zu berufen? Je pojistiteli, který spotřebiteli neposkytl žádné, nebo pouze neúplné či chybné spotřebitelské informace, zakázáno odvolávat se vůči právům spotřebitele z toho plynoucím, jako je zejména právo vznést námitky, na zánik práva nebo zneužití práva?

4. Brání unijní právo, zejména čl. 15 odst. 1 druhé směrnice o životním pojištění, článek 31 třetí směrnice o životním pojištění a čl. 35 odst. 1 směrnice 2002/83 ([3]), případně ve spojení s článkem 38 Listiny základních práv Evropské unie, vnitrostátní právní úpravě nebo judikatuře, podle nichž je pojistníkovi – poté, co oprávněně využil svého práva na uplatnění námitky – uloženo břemeno tvrzení a důkazní břemeno za účelem vyčíslení užitků získaných samotnou pojišťovnou? Vyžaduje unijní právo, především zásada efektivity, aby v případě, že je takové rozložení břemene tvrzení a důkazního břemene přípustné, měl pojistník výměnou za to vůči pojistiteli nároky na poskytnutí informací nebo jiné úlevy, aby tak měl možnost prosadit své nároky?

([1]) Směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění) (Úř. věst. 1992, L 360, s. 1).

([2]) Druhá směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění), kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 79/267/EHS (Úř. věst. 1990, L 330, s. 50).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. 2002, L 345, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijskija gradski sad (Bulharsko) dne 24. listopadu 2022 – trestní řízení

(Věc C-722/22)

(2023/C 45/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski gradski sad

Předběžná otázka

Je v souladu s článkem 2 rámcového rozhodnutí 2005/212 ([1]) ve spojení s jeho čl. 1 třetí odrážkou, pokud je vnitrostátní právní úprava vykládána v tom smyslu, že není na místě zabavení motorového vozidla (tahače a návěsu) využívaného organizovanou zločineckou skupinou k přechovávání a přepravě velkého množství zboží podléhajícího spotřební dani (cigaret) neoznačeného daňovým kolkem?

([1]) Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti (Úř. věst. 2005, L 68, s. 49).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 7. prosince 2022 – I GmbH v. J R

(Věc C-749/22)

(2023/C 45/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: I GmbH

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: J R

Předběžná otázka

Musí být čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES [1] a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, podle níž placená dovolená za kalendářní rok, o kterou zaměstnanec požádal a která byla zaměstnavatelem schválena, která se překrývá s domácí karanténou, která byla po schválení dovolené nařízena příslušným orgánem z důvodu podezření nákazy, nemusí být znovu poskytnuta, přičemž zaměstnanec během karantény není v pracovní neschopnosti z důvodu nemoci?

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04 s. 381).

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. prosince 2022 Airoldi Metalli SpA proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 5. října 2022 ve věci T-1/22, Airoldi Metalli SpA v. Komise

(Věc C-764/22 P)

(2023/C 45/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Airoldi Metalli SpA (zástupci: M. Campa, avvocato, D. Rovetta, avocat, P. Gjørtler, advokat, V. Villante, avvocato)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

— prohlásil, že je tento kasační opravný prostředek přípustný,

— zrušil usnesení Tribunálu ze dne 5. října 2022 ve věci T-1/22, Airoldi Metalli Spa v. Evropská komise, a prohlásil, že žaloba podaná společností Airoldi Metalli Spa je přípustná,

— vrátil věc Tribunálu k meritornímu přezkumu žaloby společnosti Airoldi Metalli Spa,

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení o tomto kasačním opravném prostředku a řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka v kasačním opravném prostředku uplatňuje dva hlavní důvody:

První důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při výkladu poslední části věty článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU a požadavku a pojmu nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření – Nesprávná kvalifikace skutkových okolností a zkreslení důkazů.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při výkladu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU a zejména požadavku „bezprostředního a osobního dotčení“ – Nesprávná kvalifikace skutkových okolností.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk v. EUIPO – ESSAtech (příslušenství k bezdrátovému dálkovému ovládání)

(Věc T-611/21) ([1])

(„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující příslušenství k bezdrátovému dálkovému ovládání – Důvod neplatnosti – Vzhledové znaky výrobku, které jsou podmíněné pouze jeho technickou funkcí – Článek 8 odst. 1 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 – Skutečnosti nebo důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem – Článek 63 odst. 2 nařízení č. 6/2002 – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 41 odst. 1 a odst. 2 písm. c) Listiny základních práv“)

(2023/C 45/24)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnowiec, Polsko) (zástupce: M. Oleksyn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Chylińska a J. Ivanauskas, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: ESSAtech (Přistoupim, Česká republika)

Předmět věci

Žalobou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 5. července 2021 (věc R 1070/2020-3).

Výrok

1) Rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 5. července 2021 (věc R 1070/2020-3) se zrušuje.

2) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených v rámci řízení před odvolacím senátem EUIPO i před Tribunálem.

([1]) Úř. věst. C 502, 13.12.2021.

Žaloba podaná dne 17. září 2022 – ClientEarth v. Komise

(Věc T-579/22)

(2023/C 45/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ClientEarth AISBL (Brusel, Belgie) (zástupce: T. Johnston, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise uvedené v dopise ze dne 6. července 2022 (dále jen „napadené rozhodnutí"), kterým Komise zamítla žádost o interní přezkum ze dne 3. února 2022 podanou žalobkyní podle článku 10 nařízení o Aarhuské úmluvě ([1]), nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139 ze dne 4. června 2021 ([2]) přijatého na základě nařízení (EU) 2020/852 ([3]) (nařízení o taxonomii) a

— uložil žalované náhradu nákladů, které žalobkyně vynaložila v rámci tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí obsahuje několik nesprávných právních posouzení, pokud jde o rozsah pravomoci Komise, jelikož Komise při přijímání nařízení v přenesené pravomoci nepřihlédla k řadě významných prvků nařízení o taxonomii.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí obsahuje dvě zjevně nesprávné posouzení, pokud jde o vědecký důkaz týkající se spalování lesní biomasy pro energetické účely.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí obsahuje několik zjevně nesprávných posouzení, pokud jde o výrobu základních organických chemikálií.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí obsahuje několik zjevně nesprávných posouzení, pokud jde o výrobu bioplastů.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13)

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139 ze dne 4. června 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852, pokud jde o stanovení technických screeningových kritérií pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu nebo k přizpůsobování se změně klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů (Úř. věst. 2021, L 442, s. 1).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. 2020, L 198, s. 13).

Žaloba podaná dne 31. října 2022 – SBM Développement v. Komise

(Věc T-667/22)

(2023/C 45/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SBM Développement SAS (Ecully, Francie) (zástupci: B. Arash a H. Lindström, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/1388 ze dne 23. června 2022 o nevyřešených námitkách týkajících se podmínek povolení biocidního přípravku Pat'Appât Souricide Canadien Foudroyant předložených Francií a Švédskem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 (Úř. věst. 2022, L 208, s. 7);

— uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady právního státu v souvislosti s použitím článku 48 a porušením čl. 1 odst. 1 a článku 32 nařízení (EU) 528/2012, (dále jen „nařízení o biocidních přípravcích". [1]

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článků 33, 35 a 36 nařízení o biocidních přípravcích.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady právního státu v souvislosti s použitím Smluv – zásady právní jistoty a legitimního očekávání.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 19 nařízení o biocidních přípravcích a zjevně nesprávného posouzení.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z překročení pravomoci a porušení zásady právního státu v souvislosti s použitím Smluv – zásady právní jistoty, ochrany legitimního očekávání, proporcionality a článku 16 Listiny základních práv EU.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. 2012, L 167, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. listopadu 2022 – UniSystems Luxembourg a Unisystems systimata pliroforikis v. ESMA

(Věc T-750/22)

(2023/C 45/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: UniSystems Luxembourg Sàrl (Bertrange, Lucembursko) a Unisystems systimata pliroforikis monoprosopi anonymi emporiki etairia (Kallithea, Řecko) (zástupce: N. Korogiannakis, advokát)

Žalovaný: Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí ESMA zařadit nabídku žalobkyň na druhé místo v kaskádě v rámci otevřeného zadávacího řízení na poradenské služby v oblasti informačních a komunikačních technologií (IKT) – PROC/2021/12 „Externí poskytování služeb IT" a první kaskádovou smlouvu v tomto zadávacím řízení uzavřít s konsorciem zařazeným na první místo, oznámené zájemcům dopisem ESMA ze dne 17. září 2022,

— mimoto uložil ESMA nahradit žalobkyním škodu spojenou se ztrátou smlouvy ve výši 3 500 000 eur za první dva roky plnění smlouvy. Pro případ prodloužení uvedené smlouvy, s nímž se výslovně počítá, se žalobkyně domáhají další částky odpovídající celkové době trvání smlouvy na základě roční částky 1 750 000 eur, po odečtení všech částek odpovídajících případné hrubé marži zvláštních smluv, které by byly plněny zájemci v postavení druhé smluvní strany v kaskádě, přičemž všechny výše uvedené částky zahrnují úroky,

— podpůrně, pro případ, že by Tribunál rozhodl, že žalobkyně nemají nárok na náhradu celé škody vzniklé z důvodu napadených protiprávních rozhodnutí ESMA, žalobkyně požadují náhradu škody ve výši 400 000 eur spolu s úroky za ztrátu příležitosti,

— uložil ESMA náhradu nákladů řízení a dalších nákladů vynaložených žalobkyněmi v rámci projednávané žaloby, i když tato bude zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládají žalobkyně dva důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení finančního nařízení ([1]) a zadávací dokumentace: cena navržená první smluvní stranou v kaskádě je neobvykle nízká, jelikož specifické profily jsou ohodnoceny pod minimální zákonnou mzdou v Německu a Řecku. Z týchž důvodů se žalobkyně dovolávají porušení zadávací dokumentace, jakož i zásad transparentnosti a řádné správy.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, práva na účinný opravný prostředek a podstatných formálních náležitostí.

   — první část druhého žalobního důvodu: porušení povinnosti uvést odůvodnění, nedostatečné odůvodnění,

   — druhá část druhého žalobního důvodu: porušení zásady týkající se práva na účinný opravný prostředek a porušení podstatných formálních náležitostí.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. prosince 2022 – Sboarina v. Parlament

(Věc T-761/22)

(2023/C 45/28)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Gabriele Sboarina (Verona, Itálie) (zástupce: M. Paniz, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil opatření „Změna stanovení důchodových nároků po skončení mandátu bývalého italského poslance Evropského parlamentu“ oznámené dopisem ze dne 21. září 2022, doručeným dne 28. října 2022, který zaslalo Generální ředitelství pro finance Evropského parlamentu, jehož předmětem je: „Nové určení důchodových nároků po skončení mandátu v návaznosti na usnesení úřadu předsednictva Poslanecké sněmovny č. 150 ze dne 3. března 2022“, oznámené žalobci, a v každém případě zrušil nové určení a přepočet doživotního příspěvku, který Evropský parlament vyplácí žalobci, jakož i všechny předcházející nebo následné akty,

— určil a prohlásil nárok žalobce na zachování doživotního příspěvku vypláceného Evropským parlamentem ve výši, která vznikla a je splatná v době první platby,

— uložil Evropskému parlamentu povinnost vyplatit žalobci všechny neoprávněně zadržené částky zvýšené o valorizaci a zákonné úroky ode dne zadržení do dne zaplacení,

— uložil Evropskému parlamentu povinnost splnit povinnosti vyplývající z vyhlášeného rozsudku a okamžitě a v plném rozsahu obnovit původní výši doživotního příspěvku.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení výhrady pravomoci předsednictva Evropského parlamentu (článek 25 jednacího řádu Evropského parlamentu).

— Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť jej přijal vedoucí oddělení pro odměňování a sociální práva poslanců při absenci nezbytné účasti předsednictva Evropského parlamentu, jež je skutečným původcem finančních, organizačních a administrativních rozhodnutí týkajících se poslanců Evropského parlamentu ve smyslu článku 25 jednacího řádu Evropského parlamentu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU, článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) ([1]) a z nedostatečného odůvodnění napadeného aktu.

— Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť není dostatečně odůvodněno v rozporu s čl. 296 odst. 2 SFEU a článkem 41 Listiny.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z přijetí napadeného opatření bez platného právního základu, z nesprávného použití přílohy III SID ([2]) a článků 74 až 75 MAS ([3]).

— Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť bylo přijato bez platného právního základu, když čl. 2 odst. 1 přílohy 3 SID byl zrušen po vstupu statutu poslanců v platnost (články 74 a 75 MAS).

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu článku 75 prováděcích opatření a příloh I, II a III pravidel SID. Porušení článku 28 statutu poslanců a práva žalobce na důchod.

— Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť Evropský parlament nesprávně vyložil a uplatnil článek 75 MAS a čl. 2 odst. 1 přílohy 3 SID. Žalobce má za to, že tato ustanovení musí být vykládána v tom smyslu, že odkaz v článku 75 MAS na přílohy I, II a III pravidel SID, a zejména na čl. 2 odst. 1, musí být nutně chápán jako odkaz na právo na dávky použitelné v době platnosti této přílohy III. Naopak výklad a použití těchto ustanovení způsobem, jakým to učinil Parlament, umožňuje, aby se důchodové nároky žalobce změnily nespočetněkrát, v jasném rozporu s článkem 28 statutu poslanců a zásadami legitimního očekávání a právní jistoty.

— Konečně i za předpokladu přijetí výkladu Evropského parlamentu, článek 2 přílohy 3 SID naráží na omezení podle unijního práva, a každopádně se týká jedině výše a způsobu vyplácení důchodu, avšak nemůže ovlivnit samotný důchodový nárok. V projednávané věci přitom opatření uplatněné na žalobce v důsledku automatického převzetí usnesení 150/2022 nejenže změnilo nárok žalobce na důchod a ovlivnilo jeho podstatné náležitosti, ale vykazuje jasné aspekty neslučitelnosti s unijním právem.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání, právní jistoty, ochrany nabytých práv a zásady rovnosti.

— Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť Evropský parlament tím, že nařídil automatické převzetí usnesení 150/2022 a následné přepočítání důchodu žalobce novou metodou se zpětnou účinností a trvalými účinky, která se přímo dotýká jeho důchodového nároku, porušil zásadu právní jistoty, která brání narušení nabytých práv, mimo jiné v souladu se samotným účelem článku 28 statutu a článku 75 prováděcích opatření, jakož i zásadu legitimního očekávání, která nepřipouští oslabení nebo přeměnu důchodových nároků. Mimoto vzhledem k tomu, že přepočet dopadá jen na bývalé italské poslance Evropského parlamentu, kteří jsou jedinými osobami, kterým je určeno opatření, jež retroaktivně přepočítává příspěvkovou metodou důchodové nároky nabyté v době, kdy příspěvková metoda ještě nebyla v Itálii zavedena, takový přepočet je v jasném rozporu i se zásadou rovnosti, čímž vytváří protiprávní diskriminaci v porovnání s bývalými poslanci Evropského parlamentu z jiných členských států, jakož i poslanci Evropského parlamentu zvolenými po roce 2009 a všemi ostatními občany obecně, kteří nepodléhají žádnému snížení nároků tohoto druhu.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článku 17 Listiny. Porušení článku 1 protokolu č. 1 k EÚLP. Nepřiměřenost uloženého zásahu.

— Žalobce tvrdí, že napadené opatření tím, že prostřednictvím stanoveného přepočítání snižuje původně vyplácený důchod za výkon funkce poslance Evropského parlamentu, přímo zasahuje do jeho práva na vlastnictví. Kromě toho má za to, že takový zásah byl uložen bez jakéhokoli skutečného odůvodnění a že pro něj znamenal nepřiměřený a neodůvodněný zákrok.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení článků 21 a 25 Listiny, článku 10 SFEU a článku 15 evropského pilíře sociálních práv.

— Žalobce tvrdí, že napadeným opatřením Evropský parlament tím, že převzal opatření pro přepočítání důchodů, které vzhledem ke způsobu, jakým bylo koncipováno, dopadá především na starší osoby, porušil články 21 a 25 Listiny, článek 10 SFEU a článek 15 evropského pilíře sociálních práv a směrnici 2000/78/ES ([4]).

([1]) Úř. věst. 2016, C 202, s. 389.
([2]) Rozhodnutí rozšířeného předsednictva ze dne 4. listopadu 1981; rozhodnutí předsednictva ze dne 24. a 25. května 1982, pozměněné dne 13. září 1995 a 6. června 2005.
([3]) Rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 19. května a 9. července 2008, kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. 2009, C 159, s. 1).
([4]) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16).

Žaloba podaná dne 8. prosince 2022 – Azalee Cosmetics v. EUIPO – L'Oréal (UK) (LA CRÈME LIBRE)

(Věc T-765/22)

(2023/C 45/29)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Azalee Cosmetics (Paříž, Francie) (zástupce: I. Tribouillet, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: L'Oréal (UK) Ltd (Londýn, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie LA CREME LIBRE – Přihláška č. 18 252 904

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. října 2022, ve věci R 229/2022-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO a další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, a to i všech nákladů, které žalobkyně vynaložila v rámci námitkového řízení a odvolacího řízení, včetně nákladů na odvolání.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 8. prosince 2022 – Canel Ferreiro v. Rada

(Věc T-766/22)

(2023/C 45/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Maria Canel Ferreiro (Overijse, Belgie) (zástupce: N. Maes, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— vyhověl této žalobě;

— prohlásil ji za přípustnou a odůvodněnou;

— zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování Rady Evropské unie ze dne 25. listopadu 2021, kterým byla žalobkyni uložena disciplinární sankce v podobě důtky;

— zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování Rady Evropské unie ze dne 1. září 2022, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyně č. 2022_009 podaná na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu;

— zrušil administrativní vyšetřování EN-2101 a vyšetřovací zprávu ze dne 28. května 2021 generálního ředitelství pro organizační rozvoj a služby – ředitelství pro lidské zdroje generálního sekretariátu Rady Evropské unie, týkající se žalobkyně;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v rámci tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z protiprávnosti administrativního vyšetřování. Podle žalobkyně vyšetřovatelé překročili faktický a časový rámec zmocnění, které jim bylo uděleno orgánem oprávněným ke jmenování.

2. Druhý žalobní důvod vychází z protiprávnosti rozhodnutí o zamítnutí stížnosti. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že nebyla dodržena zásada řádné správy, zakotvená v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, a že žalobkyni bylo odepřeno právo na nestranné zacházení s jejím spisem.

3. Třetí žalobní důvod vychází z nedodržení práva na obhajobu. Žalobkyně tvrdí, že jí nebylo sděleno konkrétní obvinění týkající se skutečností konstatovaných v její neprospěch.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z neexistence důkazu. Podle žalobkyně nejsou porušení článků 12 a 21 služebního řádu úředníků Evropské unie právně dostačujícím způsobem prokázána, takže tato porušení nemohla být konstatována v neprospěch žalobkyně a k odůvodnění disciplinární sankce v podobě důtky.

Žaloba podaná dne 10. prosince 2022 – Fibrecycle v. EUIPO (BACK-2-NATURE)

(Věc T-772/22)

(2023/C 45/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fibrecycle Pty Ltd (Helensvale, Austrálie) (zástupce: T. Stein, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie ve vztahu k ochranné známce BACK-2-NATURE – Přihláška č. 1 485 655

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. října 2022, ve věci R 1699/2020-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 12. prosince 2022 – Contorno Textil v. EUIPO – Harmont & Blaine (GILBERT TECKEL)

(Věc T-773/22)

(2023/C 45/32)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Contorno Textil, SL (Almedinilla, Španělsko) (zástupci: E. Sugrañes Coca a C. Sotomayor Garcia, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Harmont & Blaine SpA (Caivano, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie „GILBERT TECKEL" – Přihláška č. 18 148 635

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. října 2022, ve věci R 372/2022-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— změnil napadené rozhodnutí tak, že v něm bude uvedeno, že přihlášce k zápisu č. 18 148 635 musí být vyhověno pro všechny výrobky ve třídě 25 z důvodu neexistence nebezpečí záměny mezi srovnávanými ochrannými známkami, po náležitém zvážení rozdílů mezi označeními;

uložil EUIPO náhradu nákladů řízení; nebo podpůrně

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;

— Porušení zásad rovného zacházení a právní jistoty.

Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – TP v. Komise

(Věc T-776/22)

(2023/C 45/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: TP (zástupci: T. Faber, F. Bonke a I. Sauvagnac, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí pověřené schvalující osoby Komise ze dne 1. října 2022 oznámené žalobkyni dne 3. října 2022, v jehož důsledku byla žalobkyně vyloučena z jakékoli účasti na zadávacích řízeních upravených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([1]), z jakékoli možnosti výběru za účelem využívání finančních prostředků Evropské unie a z jakékoli účasti na zadávacích řízeních upravených nařízením Rady (EU) č. 2018/1877 ([2]),

— podpůrně, nahradil napadené rozhodnutí mírnou finanční sankcí, která by byla přiměřená omezené roli žalobkyně v realizaci projektu,

— uložil Komisi, aby žalobkyni nahradila škodu vzniklou v důsledku napadeného rozhodnutí,

— v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 136 odst. 1 nařízení 2018/1046 v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí neprokazuje relevantní skutečnosti nezbytné k přijetí rozhodnutí o vyloučení žalobkyně, zejména tím, že neprokazuje, že se žalobkyně – osobně – dopustila závažného porušení základních povinností při plnění smlouvy uzavřené mezi konsorciem, jehož byla součástí, a Komisí, jak to vyžaduje porušené ustanovení.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 136 odst. 3 nařízení 2018/1046, jakož i obecné zásady proporcionality, jelikož sankce vyloučení uložená žalobkyni napadeným rozhodnutím:

   — neumožňuje dosáhnout cíle systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů zavedeného nařízením č. 2018/1046,

   — nezohledňuje podřadnou roli žalobkyně při realizaci projektu výstavby kanalizačních a vodárenských sítí ve Famagustě (Kypr).

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení obecné zásady právní jistoty, jelikož napadené rozhodnutí se zpětnou účinností potvrzuje sankci vyloučení podle nařízení č. 2018/1046, která je přísnější než finanční sankce, kterou by schvalující osoba uložila na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ([3]).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (EU) 2018/1877 ze dne 26. listopadu 2018 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond a o zrušení nařízení (EU) 215/323 (Úř. věst. 2018, L 307, s. 1).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1).

Žaloba podaná dne 12. prosince 2022 – Desimo v. EUIPO – Red Bull (EL TORO ROJO)

(Věc T-778/22)

(2023/C 45/34)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Desimo, Lda (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: S. Estima Martins, J. Mioludo a D. Simões, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie EL TORO ROJO – Přihláška č. 18 026 515

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. září 2022, ve věci R 326/2022-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí a v plném rozsahu zamítl návrh podaný v rámci námitkového řízení č. B003089768;

— povolil zápis sporné ochranné známky ve vztahu ke všem výrobkům a službám, na které se má ochranná známka vztahovat;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – Transport Werk v. EUIPO – Haus & Grund Deutschland (Haus & Grund)

(Věc T-779/22)

(2023/C 45/35)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Transport Werk GmbH (Offenbach nad Mohanem, Německo) (zástupkyně: D. Donath, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Haus & Grund Deutschland Zentralverband der Deutschen Haus, Wohnungs und Grundeigentümer e.V. (Berlín, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „Haus & Grund“ – přihláška č. 7 161 052

Řízení před EUIPO: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. října 2022 ve věci R 84/2022-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí,

— dal EUIPO pokyn k výmazu ochranné známky Evropské unie č. 7 161 052 „Haus & Grund“ pro všechny výrobky a služby náležející do tříd 9, 16, 35, 36, 38, 42 a 45, tedy

třídy 9: nosiče dat; programy pro nákup, prodej, správu, pronájem, výstavbu a provoz budov, zařízení a vybavení,

třídy 16: tiskoviny;

třídy 35: reklama; služby obchodního řízení; obchodní správa; služby obchodního poradenství; kancelářské práce; vyhledávání, sběr a systematická kompilace informací, včetně rozsudků a jiných soudních rozhodnutí, jakož i všech druhů právních předpisů,

třídy 36: obchod s nemovitostmi; odborné posudky v oblasti pojištění, financí, nemovitostí a peněžnictví,

třídy 38: poskytování zpravodajství, včetně rozsudků a jiných soudních rozhodnutí, jakož i všech druhů právních předpisů,

třídy 42: odborné technické posudky; technické poradenství; tvorba programů pro nákup, prodej, pronájem, výstavbu, správu a provoz budov, zařízení a vybavení; tvorba programů pro optimalizaci řízení, výnosnosti, využívání, komercializaci a uchovávání hodnoty nemovitostí a zařízení,

třídy 45: právní služby,

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s jeho čl. 7 odst. 1 písm. c),

— porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 ve spojení s jeho čl. 7 odst. 1 písm. b).

Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – TUI Holding v. EUIPO – inCruises International (INCRUISES)

(Věc T-780/22)

(2023/C 45/36)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: TUI Holding Spain, SLU (Palma de Mallorca, Španělsko) (zástupce: H. Fangmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: inCruises International LLC (San Juan, Portoriko, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie INCRUISES – Přihláška č. 18 034 630

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. září 2022, ve věci R 1081/2021-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 47 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;

— Porušení čl. 33 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – Madre Querida a další v. Komise

(Věc T-781/22)

(2023/C 45/37)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Madre Querida, SL (Burela, Španělsko), Hermanos Galdo, SL (Burela), Pesqueras Breogan, SL (Burela), Breso Pesca, SL (Burela), Casariego 99, SL (Ribadeo, Španělsko), Pesquerías Mapa, SL (Gozon, Španělsko), Virgen de Pastoriza, SL (Burela), Pesca Norte Breogan, SL (Burela), Basanta Frá Hnos, CB (Burela), Armapesca Burela, SL (Burela), Deycon Pesca, SL (Viveiro, Španělsko), Larrabaste, SLU (Cariño, Španělsko), Pesqueras Canoura, SL (Burela), Pesqueras Luarquesa, SL (Navia, Španělsko), Pastor Nauta, CB (Cervo, Španělsko), Villaselan 99, SL (Tapia de Casariego, Španělsko), Organización de Productores Pesqueros del Puerto de Burela (LUGO) (Burela) (zástupci: Á. Givaja Sanz, A. Lamadrid de Pablo a V. Romero Algarra, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

— zrušil článek 2 a přílohu II prováděcího nařízení Komise (EU) 2022/1614 ([1]) ze dne 15. září 2022, kterým se určují stávající oblasti hlubinného rybolovu a sestavuje seznam oblastí, v nichž se vyskytují nebo pravděpodobně vyskytují citlivé mořské ekosystémy;

— podpůrně, a incidenčně, prohlásil čl. 9 odst. 6 a 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2336 ([2]) ze dne 14. prosince 2016, kterým se stanoví zvláštní podmínky rybolovu hlubinných populací v severovýchodním Atlantiku a ustanovení pro rybolov v mezinárodních vodách severovýchodního Atlantiku a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES) č. 2347/2002 (základní nařízení), za neplatný na základě článku 277 SFEU, a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že článek 2 a příloha II prováděcího nařízení jsou v rozporu s obecnými zásadami evropského práva, konkrétně se zásadou zákazu diskriminace a zásadou proporcionality, v rozsahu, v němž tato ustanovení: – porušují zásadu zákazu diskriminace, jelikož zacházejí stejně s rybolovnými zařízeními, která jsou různá, a nezacházejí stejně s vodami severovýchodního Atlantiku; – porušují zásadu proporcionality, jelikož jdou nad rámec toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení cílů společné rybářské politiky.

2. Druhý žalobní důvod, podpůrný ve vztahu k prvnímu důvodu, vychází z námitky protiprávnosti čl. 9 odst. 6 a 9 základního nařízení, jelikož tato ustanovení jsou v rozporu se základními zásadami práva Evropské unie v rozsahu, v němž porušují článek 291 SFEU, jakož i zásadu proporcionality.

([1]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/1614 ze dne 15. září 2022, kterým se určují stávající oblasti hlubinného rybolovu a sestavuje seznam oblastí, v nichž se vyskytují nebo pravděpodobně vyskytují citlivé mořské ekosystémy (Úř. věst. 2022, L 242, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2336 ze dne 14. prosince 2016, kterým se stanoví zvláštní podmínky rybolovu hlubinných populací v severovýchodním Atlantiku a ustanovení pro rybolov v mezinárodních vodách severovýchodního Atlantiku a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES) č. 2347/2002 (Úř. věst. 2016, L 354, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. prosince 2022 – Francie v. Komise

(Věc T-785/22)

(2023/C 45/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: T. Stéhelin, B. Fodda a E. Leclerc, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/154/22 – asistenti (AST 3) pro oblast finančního řízení, účetnictví a správy peněžních toků, veřejných zakázek, grafického designu a tvorby vizuálního obsahu, sociálních a digitálních médií a správy internetových stránek, zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 22. září 2022,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně čtyři důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné jako žalobní důvody uplatněné ve věci T-555/22, Francie v. Komise.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2022 – PB v. SRB

(Věc T-789/22)

(2023/C 45/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PB (zástupce: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí ze dne 15. února 2022,

— v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 6. září 2022 o zamítnutí své stížnosti,

— uložil žalovanému povinnost nahradit mu škodu ve výši 50 000 eur z titulu újmy způsobené porušením jeho práva být vyslechnut a jeho práva na obhajobu,

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) o zamítnutí jeho žádosti o pomoc předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva žalobce na obhajobu a z procesních vad. V rámci první části tohoto důvodu žalobce uplatňuje porušení zásady transparentnosti, nemožnost věřit v nezávislost orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv, jakož i odepření přístupu k podstatným informacím a písemnostem ve spisu. V rámci druhé části žalobce poukazuje na porušení zásady důvěrnosti při vyřizování své žádosti o pomoc, na nedodržení procesních záruk, na absenci řádného a objektivního řízení a konečně na porušení článků 4.2 a 4.3 obecných prováděcích ustanovení týkajících se předcházení obtěžování. V rámci třetí části žalobce poukazuje na nedostatek objektivní a subjektivní nestrannosti, jakož i na existenci střetů zájmů, který se negativně projevil na posouzení jeho žádosti o pomoc. V rámci čtvrté části žalobce poukazuje na porušení práva být účinně vyslechnut orgánem oprávněným k uzavírání pracovních smluv.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), porušení povinnosti poskytnout pomoc a péče, jakož i z nesprávného úředního postupu.

3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení článku 22a služebního řádu.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2022 – Quatrotec Electrónica v. EUIPO – Woxter Technology (WOXTER)

(Věc T-792/22)

(2023/C 45/40)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Quatrotec Electrónica, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: I. Valdelomar Serrano, J. Rodríguez-Fuensalida y Carnicero, P. Ramells Higueras, A. Figuerola Moure a P. Muñoz Moreno, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Woxter Technology Co. Ltd (Causeway Bay, Hongkong, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka WOXTER – Ochranná známka Evropské unie č. 3 217 031

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. září 2022 ve věci R 0323/2022-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— určil, že v napadeném rozhodnutí došlo k nesprávnému uplatnění čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;

— zrušil ochrannou známku Evropské unie č. 3 217 031 WOXTER (obrazová) pro všechny výrobky a služby spadající do tříd 9, 37 a 39;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na zastupování vynaložených žalobkyní a souvisejících s tímto řízením.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2022 – TU v. Parlament

(Věc T-793/22)

(2023/C 45/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: TU (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí [*důvěrné*] ([1]) neprodloužit jeho smlouvu na místo akreditovaného parlamentního asistenta;

— zrušil implicitní zamítnutí – učiněné dne [*důvěrné*] a podpůrně přinejmenším dne [*důvěrné*] – své žádosti podané formálně dne [*důvěrné*] o uznání svého postavení oznamovatele a o ochranu podle článků 22a, 22b a 22c služebního řádu;

— v případě potřeby zrušil rozhodnutí o zamítnutí jeho stížnosti, které mu bylo oznámeno dne [*důvěrné*];

— určil, že Parlament porušil pravidla platná pro postavení oznamovatele a ochranu vyplývající z tohoto postavení;

— uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 200 000 eur jako náhradu škody způsobené nedodržením článků 22a, 22b a 22c a příslušných interních pravidel;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení;

— podpůrně ve zcela nepravděpodobném případě, že by žalobcova žaloba byla zamítnuta, rozhodl, že žalovaný ponese vlastní náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedodržení článku 22c služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) v průběhu postupu před zahájením soudního řízení.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení ochranných pravidel spojených s jeho postavením oznamovatele podle článku 22c služebního řádu, z porušení článku 3 interních pravidel k provedení tohoto článku a z porušení povinnosti poskytovat oznamovatelům radu a pomoc.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 4 interních pravidel k provedení článku 22c a podpůrně z protiprávnosti výkladu těchto pravidel zastávaného Parlamentem nebo z nevhodnosti a nedostatečnosti těchto pravidel.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení důvěrnosti a ochrany totožnosti oznamovatele.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace, z protiprávní pozitivní diskriminace mezi akreditovanými parlamentními asistenty a z protiprávní negativní diskriminace ve vztahu k ostatním oznamovatelům, z porušení ochrany přiznané oznamovatelům, z porušení článku 24 služebního řádu a povinnosti poskytnout pomoc a jednat s náležitou péčí a z porušení práva na řízení zajišťující alespoň znání objektivity.

6. Šestý žalobní důvod vycházející ze zneužití řízení administrativou s cílem vyhnout se své povinnosti zajistit, aby žalobci nevznikla žádná škoda za předání informace v souladu s článkem 22b služebního řádu.

([1]) Skryté důvěrné údaje.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – C & J Clark International v. Komise

(Věci T-790/16 a T-861/16) ([1])

(2023/C 45/42)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu nařídila vyškrtnutí věcí.

([1]) Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Deichmann v. Komise

(Věc T-154/17) ([1])

(2023/C 45/43)

Jednací jazyk: nizozemština

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Van Haren Shoenen v. Komise

(Věc T-155/17) ([1])

(2023/C 45/44)

Jednací jazyk: nizozemština

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – FLA Europe v. Komise

(Věc T-347/17) ([1])

(2023/C 45/45)

Jednací jazyk: nizozemština

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Nike European Operations Netherlands a další v. Komise

(Věc T-351/17) ([1])

(2023/C 45/46)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu nařídila vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Jana shoes a další v. Komise

(Věc T-360/17) ([1])

(2023/C 45/47)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – adidas International Trading a další v. Komise

(Věc T-24/18) ([1])

(2023/C 45/48)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 94, 12.3.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Wendel a další v. Komise

(Věc T-124/18) ([1])

(2023/C 45/49)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Van Haren Shoenen v. Komise

(Věc T-126/18) ([1])

(2023/C 45/50)

Jednací jazyk: nizozemština

Předsedkyně šestého senátu nařídila vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Cortina a FLA Europe v. Komise

(Věc T-127/18) ([1])

(2023/C 45/51)

Jednací jazyk: nizozemština

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – adidas International Trading a další v. Komise

(Věc T-130/18) ([1])

(2023/C 45/52)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Deichmann v. Komise

(Věc T-131/18) ([1])

(2023/C 45/53)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu nařídila vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Deichmann-Shoes UK v. Komise

(Věc T-141/18) ([1])

(2023/C 45/54)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Buffalo – Boots v. Komise

(Věc T-142/18) ([1])

(2023/C 45/55)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Caprice Schuhproduktion v. Komise

(Věc T-157/18) ([1])

(2023/C 45/56)

Jednací jazyk: nizozemština

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2022 – Eland Oil & Gas v. Komise

(Věc T-471/19) ([1])

(2023/C 45/57)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně druhého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 312, 16.9.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2022 – W.S. Atkins International v. Komise

(Věc T-758/19) ([1])

(2023/C 45/58)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně druhého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 27, 27.1.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2022 – Experian Finance 2012 v. Komise

(Věc T-771/19) ([1])

(2023/C 45/59)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně druhého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2022 – Rigid Plastic Containers Finance a RPC Pisces Holdings v. Komise

(Věc T-781/19) ([1])

(2023/C 45/60)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně druhého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2022 – St Schrader Hoding Company UK v. Komise

(Věc T-782/19) ([1])

(2023/C 45/61)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně druhého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 – KPMG Advisory v. Komise

(Věc T-614/21) ([1])

(2023/C 45/62)

Jednací jazyk: italština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 481, 29.11.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2022 – NT v. EMA

(Věc T-806/21) ([1])

(2023/C 45/63)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 73, 14.2.2022.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS